

ÉVKÖZI 27. VASÁRNAP**A év**

1– 4 oldal

Olv.: Iz 5,1-7 – Fil 4,6-9 – Mt 21,33-43
 Példabeszéd a gonosz szőlőmunkásokról

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Isten hozta a Testvéreket!

Azt mondják, hogy aki fát ültet, az bízik a jövőben!

Aki szőlőt telepít, az bízik a jövőben!

Mai vasárnapon a mi keresztény jövőnkéről gondolkodunk.

Istennel keressük a kapcsolatot, aki szőlőt telepít!

A mai szentmise keretében egy kedves fiatal családdal találkozunk, akik elhozták kislányukat, második gyermeküket ide a mi közösségünkbe, hogy ennek a közösségnek tagja legyen ő is a keresztség révén. Mi szeretnénk felelősséget vállalni érte, hiszen neki még fel kell nőni. Azért imádkozunk, hogy a keresztény közösség az ő felnevelő közössége legyen. Az ember nem úgy nő fel, mint a gyom az árokparton. Az ember szeretetre, gondviselésre, támogatásra szorul, hogy kiteljesedjen az élete!

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

A szentírás-magyarázók a mai evangéliumi történetnek ezt a címet adják: a gonosz szőlőmunkások története. Vannak, akik ez ellen tiltakoznak, mert nem a szőlőmunkások a főszereplők. Ugyan gonosz dolgokat művelnek, de a főszereplő a Gazda! A főszereplő az Isten, akitől azt várnák az emberek, - kérték is - hogy aztán most intézkedjen, tegyen rendet ebben a helyzetben.

Isten nem torolja meg azt, ami történt,

azért nem, mert Isten bízik az emberben,

azért nem, mert Isten bízik abban,

hogy az a jó, - lehet kevéske, lehet, hogy több –

ami az emberben van, az előbb-utóbb csak-csak előjön

és érvényre jut a jószág!

Érvényre jut az emberek jóindulata!

Isten mindig erre vár!

Ezért Isten nem hajlandó engedelmeskedni nekünk, hogy csapjon oda! Nem hajlandó engedelmeskedni nekünk, hogy tegyen rendet és pusztítsa el azokat, akikkel nekünk gondunk, bajunk van.

Nagyon izgalmas történet ez és valójában a mi életünkről szól ez is!

Amikor Isten a főszereplő, akkor mindig az emberről van szó!

Amikor az Isten kimarad a történetekből,

akkor a gonoszság, az emberi aljas szándékok jutnak érvényre!

A mai evangéliumi történet igen fontos gondolatokat emel ki. Próbáljuk ezeket a kérdéseket, amikről itt szó van, meghallani, megérteni és ezekre válaszoljunk! Nagyon lényeges kérdés: Kiié a szőlő? Kié a szőlőskert? Azt lehet mondani, azé, Aki telepítette a szőlőt!

Isten szőlőskertje Izrael

Isten – ahogy hallottuk – mélységesen mély szeretettel szereti ezt a kertet! Istennek személyes kapcsolata van ezzel a néppel, akit kiválasztott. Bensőséges kapcsolat jött létre Isten és a nép között. Küldetést adott ennek a népnek. Ugyanakkor tudjuk a nép történetéből, hogy újra és újra, ismételten megtagadta az Istennel való szövetséget.

Ennek ellenére Isten mindig hűséges maradt!

Isten szőlőskertje a keresztény nép

Egyet fordítunk, Isten szőlőskertje a keresztény nép, a megkeresztelt emberek közössége, amely közösségbe ez a kicsi lány is igyekszik, akit ma megkeresztelünk.

***Jézus Krisztus kimutatta ez iránt a nép iránt szeretetét,
amely akkora, hogy ezért a népért meghalt!
Ezáltal akarta kifejezni, hogy élete árán is hűséges ehhez a néphez!***

Isten azt várja, hogy gyümölcsöt teremjünk

Ez a nép mi vagyunk, keresztények! Maradjunk a házunk táján. Sajnos ez a nép, a megkeresztelt emberiség igen sokszor hűtlen az Istenhez. Nem a szerint él, nem a szerint gondolkodik, ahogy Isten azt elvárná tőlünk. A világ azt tartja, - nekünk ezzel ma szembesülni kell – hogy a keresztény ember nem e világra való. Nagyon tudatosan szembe kell néznünk ezzel a megállapítással: a keresztény ember nem e világra való.

Azt mondják, keresztény elvekkel, keresztény értékrenddel
nem lehet ebben a modern világban élni.

A Szőlősgazda azt várja tőlünk, hogy igenis,
ebben a világban is teremjünk gyümölcsöt!
Ebben a világban is tudjuk megmutatni,
hogy csak az Istennel való kapcsolat képes
emberhez méltó életet és világot teremteni!
Nekünk ez a küldetésünk!

Ez a világ azt mondja, hogy ***nem kell Isten,*** elég az ember önmagának. Látjuk! Nézzünk körül, hogy néz ki az az ember, aki Isten nélkül is jól megvan, elég önmagának.

Ez a világ azt mondja, hogy ***nem kell hit,*** elég a tudomány. Mire jut a tudomány? Sok eredménye van. A kérdés az, hogy mennyiben munkálja az ember békéjét, a teljesebb életét?

Ez a világ azt mondja, hogy ***nem kell a kegyelem,*** elég az ember erős akarata. Igen? Nézzük meg, hogy mi akarnak emberek mi mindenre vagyunk képesek.

Ez a világ azt mondja, hogy ***nem kell Gondviselés,*** az ember meg tudja tervezni a világ jövőjét. Az ember meg tudja tervezni a maga jövőjét. Akkor miért van az, hogy annyit beszélnek arról, hogy válság van. Miért van az, hogy annyi szó esik arról, hogy az emberek bizonytalanok, az embereknek nincs jövőképe. Hogy van ez?

Azt mondtuk, hogy a szőlősgazda az Isten! Az ószövetségi nép Isten szőlőskertje! Az újszövetségi emberiség Isten szőlőskertje!

Életünk vertikális és horizontális vonulata

Egy kicsit finomítsuk a választ. Valójában ki a szőlő? A szőlő ez a kicsi lány. A szőlő én vagyok. A szőlő mindegyikünk. Isten elültette a mi életünket ebben a világban és elgondolta a mi életünket! Megszülettünk és Isten azt várja tőlünk mint jó gazda, hogy életünk a vele való kapcsolatban gyümölcsöt hozzon!

Életünk vertikális vonulata

Isten, aki örök gondolattal gondolt el bennünket,
Isten, aki szeret bennünket, úgy gondolta el az életünket,
hogy a vele való kapcsolatunkban mi gyümölcsöt teremhetünk!

A probléma az, hogy elvadult Izrael, elvadult a kereszténység. E miatt beszél annyit ezekről a gondokról Ferenc pápa. A baj az, hogy mi is elvadult életet élünk. Vagyis emlegetjük az Istent, beszélünk arról, hogy mi Istenhez tartozunk, de ugyanakkor gond van a gyümölccsel, mert a gyümölcs a horizontális síkon terem!

***Az Istennel való bensőséges egységünk gyümölcstermésre akkor fordul,
amikor komolyan gondoljuk, hogy mit vár tőlünk az Isten!***

Azt hallottuk az evangéliumi történetben, hogy a Gazda mindent megtett, előkészítette a talajt, őrtornyot épített, taposógödröt épített. Nem a Gazdával van a baj. A baj a szőlővel van. Elvadult, azt hallottuk. Elvadult az emberiség. Mi keresztények is ezekkel a gondokkal küszködünk. Miről van szó?

Életünk horizontális vonulata

Gyümölcs a horizontális vonalon terem!
Isten ránk bízta a világot!
Isten egymásra bízott bennünket!

***Ez a két terület az,
ahol az Istennel való kapcsolatunk gyümölcsöt kell, hogy teremjen!***

Isten ránk bízta a világot!

Milyen a kapcsolatunk a teremtett világgal? Ránk bízta az Isten! Isten úgy gondolja, hogy ez a világ eltart bennünket. Isten úgy gondolja, hogy ezen a világon megterem mindaz, amire az embernek szüksége van. Csak vannak egyesek, akik kizsákmányolják ezt a világot. Vannak egyesek, akik sokkal nagyobb szeleteket vágnak ki maguknak, meggazdagodnak, a másik ember meg elszegényedik. Bontsuk le személyekre, mert ez a lényeg, könnyű azt mondani, hogy te, meg te, meg a keresztények, meg a közösségek, mindig általánosítunk. Ha én vagyok az Isten szőlője, akkor tőlem azt várja, hogy normálisan gondolkodjam a teremtett világról. Ne felejtsem el, hogy ebből mindenkinek annyi jusson, hogy emberhez méltó életet tudjon élni. Napokban volt egy beszélgetés az egyik minisztérium szervezésében, ahol az egyik felszólaló Szent Ágoston nagy igazságát említette:

a gazdagok feleslege a szegényeké!

Mindenkinek külön-külön el kellene gondolkodni, mennyi a feleslege. Mennyien vannak körülöttünk, akik szegények, meg nyomorognak. Isten ránk bízta a teremtett világot! Nem úgy, hogy én kihasználhatom, kizsákmányolhatom, a másik meg haljon éhen. Nagy a felelőssége annak, akinek lehetősége van. Nagy a felelőssége annak, aki pozícióban van.

Isten egymásra bízott bennünket!

Az én életem értelme az, hogy másokért élek-e? Aki magának él, az elvadult ember, az idegen a földkerekségen, önző, magának élő ember. Mérgezi a földet. Mennyit hangsúlyozzák - azok is, akiknek közül sincs az Istenhez - a szolidaritást, mert mindenkinek szíve mélyén rejtőzködik az igazság, hogy egymással összetartozunk és egymásért kell, hogy éljünk! Aki fölismerte az élet értelmét, az így gondolkodik, nem magának él, a másik emberért! Nagyon komoly kérdés az, hogy megteremjük-e a gyümölcsöt!

A szolidaritás

Ezt a fogalmat az Isten nélküli világ hangoztatja egyfolytában. A szolid szót egész másképpen használjuk. A szolid azt jelenti, hogy erős, szilárd. A szó második fele a dare latin szó, adni, vagyis szilárdan, elköteleződni a másik ember mellett. Erősen elköteleződni a másik ember mellett. Ez a szolidaritás. Értsük meg!

Ez a mai üzenet rendkívül fontos. A szőlősgazda az Isten! A szőlő én vagyok! Isten mindegyiküinktől azt várja, hogy a föld gazdája legyen és a másik ember testvére. Isten nélkül nem egyszerűen megvalósítható program. Ha Isten nélkül is lehetséges lenne, akkor ma nem tartanának annyi nemzetközi konferenciát a Földről. Hozzák a döntéseket, amit soha se tartanak be. Akkor nem beszélnének annyit az emberi összetartozásról, ami soha se valósul meg, néha pillanatokra. Mondjuk egy ilyen pillanat volt 1956 Magyarországon. Egy ilyen pillanat volt 1989 Magyarországon. Istené a világ! Istené a föld, nem a mienk! Istené az életünk, nem a mienk!

***Ha ezt komolyan gondoljuk, akkor jobban vigyázunk a földünkre,
jobban vigyázunk a saját élteinkre és egymás életére!***

KERESZTELŐ***Imaszándék a Mi Atyánkhoz***

Kedves Testvérek!

Most az Úr imádságát fogjuk imádkozni, amit Jézus tanított nekünk. Gondoljunk arra az életprogramra, amit az Isten állít elénk, amit ez a kereszt fejez ki. Az ember, ha kapcsolatban van Istennel, aki isteni erővel támogat bennünket, akkor van remény arra, hogy vigyázunk egymásra és nem tesszük tönkre ezt a földet.

Ebben az imádságban köszönjük meg az Aradi vértanúk életáldozatát. Különösen is gondoljunk rájuk, hiszen ők a hazánkért, értünk adták oda az életüket! ***Mi Atyánk...***

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek!

Az áldással befejeződik a szentmise. Ne felejtsük el, hogy 25 évvel ezelőtt Magyarországon nagy dolgok történtek. Valójában a világ most kezdi ízlelgetni, hogy mi is történt. A kelet-németországi menekültek befogadása a Zugligeti Plébánia kertjébe. Több ilyen eseményen vehettem részt az elmúlt hetekben. Most csütörtökön Európa Köztársasági Elnökei találkoznak Lipcsében. A Köztársasági Elnök Úr szeretné, ha mellette állnék ott a pódiumon és egy-két szóval a máltaiak szerepvállalása is elhangozna. Gondoljanak erre! Itt is vannak többen azok közül, akik 25 évvel ezelőtt ebben a heroikus munkában részt vettek. Köszöngesse csak a világ, hiszen ez a felebaráti szeretet felragyogó világossága volt!